

[Peter Nielsen.]

har vidst, hvad det ville, og at det kildeskatteforslag, der nu er til behandling, er det fjerde, vi har fremsat. Jeg må dog gøre opmærksom på, at det jo ifølge folketingets forretningsorden er nødvendigt at genfremsætte et lovforslag, når folketingsåret er udløbet eller der har været valg. Derfor kan man sige, at vi har haft 4 kildeskatteforslag, der dog vel to og to har været de samme. Der har kun været forskel imellem den anden og tredje fremsættelse, og den egentlige forskel skyldes jo, at man ønsker at gøre det så nemt for arbejdsgiverne som vel muligt.

I det første forslag havde vi bestemmelsen om den faste procent, således at den progressive beskatning blev taget som en restskat, en slutskat. Man har vel imidlertid kunnet se, at den faste procent betød, at man fjernede sig fra den definitive kildeskat, og jeg kan ikke se, at arbejdsgiverne får større besvær med det ændrede forslag. Det betyder blot, at man i stedet for at tage den faste procent skal tage efter en tabel. Man skal altså ikke udregne skatten, men simpelt hen aflæse den i en tabel, og derved kan man tage progressionen samtidig for lønmodtagerne, hvilket igen betyder, at vi nærmer os mere og mere den definitive beskatning.

Vi har jo haft en vinters udvalgsarbejde med konstante møder om kildeskat. Vi kom vel ikke ind i egentlige politiske realitetsforhandlinger om selve kildeskat — dertil var luften for kold — men derfor har denne vinters arbejde dog ikke været spildt, idet vi havde en meget realistisk teknisk gennemgang af kildeskatteforslaget, således at vi, når vi nu kan komme til realitetsforhandlinger i et udvalg, må kunne spare megen tid.

Det kunne være fristende for mig at komme ind på alle de mere eller mindre ejendommelige anker, der har været anført over for kildeskat i den standende diskussion. Jeg synes dog ikke, de er mange kommentarer værd. Derimod er det værd at afvise alle de petitesser, man kan anføre mod kildeskat, med blot kort og klart at sige, at dette jo ikke er et tåget, teoretisk eksperiment. Det er noget, der har bestået sin prøve i alle andre lande, i alle de lande, der er i fremskridt, der er blevet velstands-

samfund, som derfor må have helt andre skattesystemer. Jeg skal derfor ikke tale meget om disse anker.

Man hører ofte, at kildeskatte kun er en anden form at opkræve pengene på. Ja, vi hørte så sent som i fredags, at en af ordførerne stod her og fortalte et undrende folketing, at kildeskatte kun er en anden måde at opkræve pengene på. Hvis det kun var det, synes jeg ikke det var værd at have nogen som helst politisk splid i den anledning. Kildeskatte er imidlertid meget andet. Det er først og fremmest en evneskat, en samtidighedsskat. Den kan udformes forskelligt, men det grundlæggende for os er, at det er en evneskat, en samtidighedsskat, så ingen beskattes over evne og ingen kan undgå eller smyge skatteforpligtelser af sig.

Kildeskatte er jo udformet meget forskelligt i de forskellige lande, men selve grundprincippet, evneskatte, er ikke fra veget i de andre lande. Det rent tekniske ved kildeskatte, om vi skal gennemføre den på den ene eller anden måde, ja, det kan der forhandles om, det er ganske klart, og mange af de småanker, man har, kan der også forhandles om.

Jeg kan nævne en enkelt, der har været meget fremme i valgkampen. Jeg har oplevet, at en folketingskandidat besteg talestolen og fortalte sine undrende tilhørere, at hvis en husmoder ikke tog kildeskat af 20 kr., hun havde udbetalt til en løs hushjælp, så skulle denne husmoder 2 år i fængsel. Det var vist endda statsfængsel, der var tale om. Alt dette er det vist ikke værd at gå ind på. Vi er villige til at forhandle om de tekniske spørgsmål, og husmoderen skal ikke 2 år i fængsel.

Men vi kan jo vente et ændringsforslag til dette kildeskatteforslag, og det er et forslag vedrørende skattefradragreglen. Vi har egentlig i samtlige fire forslag, vi er fremkommet med, i realiteten ophævet den. Vi har taget alle dens besynderlige og kedelige virkninger væk, og jeg har betegnet den eller det, der var tilbage af denne skattefradragregel, som en teknisk blindtarm, der vel ville visne væk af sig selv, men jeg vil indrømme, at vi lige så godt kan fjerne den.

Så er der spørgsmålet om, hvornår vi skal fjerne denne skattefradragregel. Ja,